

[Finn Lyngø]

indsats fra dansk side fundet en rimelig og tilfredsstillende afslutning.

På indenrigssiden er det med tilfredshed, at vi har mærket os justitsministerens initiativ til at se nærmere på det grønlandske retsvæsen og på problemerne i forbindelse med en eventuel overflytning af dette myndighedsområde fra Danmark til Grønland. Det grønlandske retsvæsen er baseret på lovgivning, som nu trods alt er 40-50 år gammel, og som derfor har sit udspring i et ganske anderledes samfund end det, vi ser i dag. Der forestår et meget stort kulegravningsarbejde, som vi ser frem til med stor interesse.

Som nævnt for et øjeblik siden har det været en glæde for os at modtage Folketingets Grønlandsudvalg i sommer, og det har været en fornøjelse for os at kunne være vært for det store arktiske miljøpolitiske møde i Nuuk i september måned, hvor ministre fra alle otte arktiske lande deltog, og hvor de cirkumpolare NGO'er blev accepteret som medspillere. I den forbindelse skal jeg ikke undlade at nævne, at miljøministeren gjorde det godt. Hans holdning og hans indsats på det møde har været til endog meget stor gavn og støtte for alt, hvad vi i Grønland anser for en rimelig og sund arktisk miljøpolitik. Endelig skal det siges, at det har været en særlig glæde for Grønland i denne sommer at modtage statsministeren på officielt besøg.

Det er kun rimeligt, at man fra denne talerstol lægger mærke til og lægger vægt på, hvad der sker af kommunikation mellem Grønland og Danmark, og jeg vil derfor gerne her slutte med et lille hjertesuk eller, om man vil, et fromt ønske: Måtte flybilletpriserne finde et rimeligt leje, så enhver almindelig borger i rigsfællesskabet får mulighed for at komme frem og tilbage og dyrke begge disse udmærkede lande, som Danmark og Grønland er!

Steenholdt (V):

Først vil jeg udtrykke min taknemlighed over, at så mange folketingsmedlemmer, ministre og embedsmænd har vist deres interesse for det grønlandske samfund ved at besøge Grønland i løbet af sommeren. De har talt med kommunalbestyrelses-, landstings- og landsstyremedlemmer. Selvfølgelig håber vi, at de har fået et indtryk af de grønlandske problemer og er parate til at give deres mening til

kende om, hvordan samarbejdet mellem de to lande kan forbedres økonomisk og politisk. I den forbindelse vil jeg også rette en tak til forsvaret, da det har stillet inspektionsskibene til rådighed, således at delegationsrejserne kunne realiseres uden gene for den grønlandske trafik.

Jeg vil ikke skjule, at jeg er meget skuffet over statsministerens minibemærkning om Grønland i forbindelse med åbningstalen. Det er ikke nok at sige, at Grønlands økonomiske vanskeligheder ikke er så store, men det er respektfuldt, at statsministeren respekterer det hjemmestyrende Grønland. Men han burde dog en gang imellem som minister for Grønland lufte sine tanker om, hvordan Danmark kan komme ind i billedet for at afhjælpe de efterhånden meget store økonomiske vanskeligheder, der er deroppe.

Ved Folketingets afslutningsdebat i foråret fremsatte jeg nogle kritiske bemærkninger over for Justitsministeriet. Justitsministeren har været meget imødekommende over for mig, og det takker jeg for, men der er stadig væk nogle sager, som jeg holder øje med, da de endnu ikke er afsluttet. En af dem vedrører Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som Danmark har underskrevet og inkorporeret i den danske lovgivning, som ikke gælder for Grønland. Hvorfor gør den ikke det? Danmark kan ikke så nemt frigøre sig fra sin internationale forpligtelse bare ved at overgive problemet til Grønlands hjemmestyre.

En anden sag, som justitsministeren må give en nærmere forklaring på over for mig og Landstinget, er: FN-konventionen om Jordens oprindelige folk, som blev forhandlet færdig i FN's arbejdsorganisation, ILO, allerede i 1989, er ikke ratificeret af Danmark, selv om bl.a. Norge har gjort det. Justitsministeren skylder Grønlands Landsting og landsstyre en forklaring på, hvorfor Danmark tøver med at ratificere konventionen. Hvis justitsministeren ikke vil besvare spørgsmålet i dag fra Folketingets talerstol, agter jeg skriftligt at stille spørgsmål om emnet til justitsministeren.

Jeg var ikke venlig over for min kollega hr. Rosing, da han gav sin afgørende stemme til regeringens skattereform i foråret. Hvad har han fået ud af det? Det er stadig væk uvist.

Landstinget har i enighed besluttet, at rådstofforvaltningens kontor skal flyttes til Grøn-